

	Tárgyak: Plexi
	Intézmény: Budapesti Történelmi Múzeum Szent György tér 2. 1014 Budapest +36 1 4878800
	Gyűjtemények: Szobrászati Gyűjtemény
	Leltári szám: KM_FK_KM.2010.4.1.

Leírás

Paizs László tanulmányait az Iparművészeti Főiskolán végezte. Tanulóévei alatt, illetve azt követően is murális alkotások kivitelezésében működött közre, többek közt Domanovszky Endrével is dolgozott együtt. Az 1960-as évek első feléig hagyományosabb felfogású olajképeket készített, 1964-ben azonban a Velencei Biennálén megismerkedett az amerikai pop art művészeti törekvéseivel, melyek jelentős hatással voltak anyag- és tárgyhasználatára. A hetvenes években pop art-os objektet hozott létre, majd átlátszó plexiüveg plasztikák készítésével kezdett kísérletezni. A nyolcvanas években a művész visszatért a táblaképfestészethez, az ekkor készült nagyméretű farostlemezre applikált műveinek felületét fémszarmazékok és poliészterrétegek alkotják. Művein ekkor már antropomorf alakok is megjelennek. Később organikus plasztikájú bronzszobrokat is mintázott, a kilencvenes években pedig nagyméretű grafikákat készített. Művészeti praxisát tehát a folyamatos technikai újítások jellemezték, ám gyakran visszatért egy-egy kérdéskörhöz, például a mindennapi tárgyak plexibe öntésének, ezáltal azok térből és időből történő kiemelésének gyakorlatához is. A kétezres évek legelején készített kisméretű plexiöntvénye egy roncsolt, égetett-aranyozott lapot foglal magába, melyen felismerhetetlen szavak foszlányai láthatók. Paizs az objektben az enyészet kimerevített pillanatát konzerválta.

Szakmai leírás

Paizs László tanulmányait az Iparművészeti Főiskolán végezte. Tanulóévei alatt, illetve azt követően is murális alkotások kivitelezésében működött közre, többek közt Domanovszky Endrével is dolgozott együtt. Az 1960-as évek első feléig hagyományosabb felfogású olajképeket készített, 1964-ben azonban a Velencei Biennálén megismerkedett az amerikai pop art művészeti törekvéseivel, melyek jelentős hatással voltak anyag- és tárgyhasználatára. A hetvenes években pop art-os objektet hozott létre, majd átlátszó plexiüveg plasztikák készítésével kezdett kísérletezni. A nyolcvanas években a művész visszatért a táblaképfestészethez, az ekkor készült nagyméretű farostlemezre applikált műveinek felületét fémszarmazékok és poliészterrétegek alkotják. Művein ekkor már antropomorf alakok is megjelennek. Később organikus plasztikájú bronzszobrokat is

mintázott, a kilencvenes években pedig nagyméretű grafikákat készített. Művészeti praxisát tehát a folyamatos technikai újítások jellemezték, ám gyakran visszatért egy-egy kérdéskörhöz, például a mindennapi tárgyak plexibe öntésének, ezáltal azok térből és időből történő kiemelésének gyakorlatához is. A kétezres évek legelején készített kisméretű plexiöntvénye egy roncsolt, égetett-aranyozott lapot foglal magába, melyen felismerhetetlen szavak foszlányai láthatók. Paizs az objektumban az enyészet kimerevített pillanatát konzerválta.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Plexi, papír, sztaniol /

Méret:

magasság: 15,3 cm szélesség: 12,5 cm,
mélység: 3 cm

Események

Készítés

mikor

2001

ki

Paizs László (1935-2009)

hol